

Ο.Α.Σ.Θ.

ΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Αριθμ. Πρωτ. 920/2019

Θεσσαλονίκη, 25.09.2019

ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

Π ρ ο ζ

Τον κ. Διευθύνοντα Σύμβουλο

ΘΕΜΑ: «Συνδικαλιστικές Άδειες»

Σχετ. Το με αριθμ. πρωτ. 7155/2019 έγγραφο του Σ.Ε.Ο.Α.Σ.Θ.

Σχετικά με τα αιτούμενα στο αριθμ. πρωτ. 7155/2019 έγγραφο του Σ.Ε.Ο.Α.Σ.Θ. αναφέρονται τα παρακάτω:

Α.- Ο σκοπός χορήγησης των συνδικαλιστικών αδειών είναι η διευκόλυνση των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων των Σωματείων στο να ασκήσουν τα καθήκοντά τους. Ο εργοδότης έχει την υποχρέωση να διευκολύνει και να παρέχει άδεια απουσίας στα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων, των Ελεγκτικών Επιτροπών και τους αντιπροσώπους των πρωτοβάθμιων στις δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Την ίδια υποχρέωση έχει για τα Διοικητικά Συμβούλια, τις Ελεγκτικές Επιτροπές και τους αντιπροσώπους των δευτεροβάθμιων στις τριτοβάθμιες, όπως και για τα Διοικητικά Συμβούλια και τι Ελεγκτικές Επιτροπές των τριτοβάθμιων οργανώσεων.

Το άρθρο 19 του Ν. 4472/2017 τροποποίησε διατάξεις του Ν. 1264/1982, αναφορικά με το καθεστώς χορήγησης συνδικαλιστικών αδειών. Και συγκεκριμένα, το εν λόγω άρθρο ορίζει:

«1. Ο εργοδότης έχει την υποχρέωση να διευκολύνει τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων, των Ελεγκτικών Επιτροπών και τους αντιπροσώπους των πρωτοβάθμιων στις δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Την ίδια υποχρέωση έχει για τα Διοικητικά Συμβούλια, τις Ελεγκτικές Επιτροπές και τους αντιπροσώπους των δευτεροβάθμιων στις τριτοβάθμιες, όπως και για τα Διοικητικά Συμβούλια και τις Ελεγκτικές Επιτροπές των τριτοβάθμιων οργανώσεων.

2. Ο εργοδότης έχει την υποχρέωση να παρέχει άδεια απουσίας:

α) στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της πιο αντιπροσωπευτικής τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης για όσο χρόνο διαρκεί η θητεία τους,

β) στον Πρόεδρο και στον Γενικό Γραμματέα των Εργατικών Κέντρων και Ομοσπονδιών, εφόσον οι υπαγόμενες σε αυτά οργανώσεις έχουν πάνω από 10.000 ψηφίσαντα μέλη, για όσο χρόνο διαρκεί η θητεία τους,

γ) στον Πρόεδρο των Εργατικών Κέντρων και των Ομοσπονδιών, εφόσον οι υπαγόμενες σε αυτά πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν από 1.501 μέχρι 10.000 ψηφίσαντα μέλη, για όσο χρόνο διαρκεί η θητεία του,

δ) στον Πρόεδρο των Εργατικών Κέντρων και των Ομοσπονδιών, εφόσον οι υπαγόμενες σε αυτά πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν μέχρι 1.500 ψηφίσαντα μέλη, δεκαπέντε (15) ημέρες το μήνα, ε) στον Αντιπρόεδρο, τον Γενικό Γραμματέα και τον Ταμία των Διοικητικών Συμβουλίων των πιο αντιπροσωπευτικών δευτεροβάθμιων οργανώσεων δεκαπέντε (15) ημέρες το μήνα,

στ) στα υπόλοιπα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων των πιο αντιπροσωπευτικών δευτεροβάθμιων οργανώσεων εννέα (9) ημέρες το μήνα,

ζ) στον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο, τον Γενικό Γραμματέα των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων πέντε (5) ημέρες το μήνα, αν τα μέλη της οργάνωσης είναι 500 και πάνω,

η) στον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο, τον Γενικό Γραμματέα των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων τρεις (3) ημέρες το μήνα, αν τα μέλη της οργάνωσης είναι λιγότερα από 500,

θ) στους αντιπροσώπους στις δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες οργανώσεις, για όλη τη διάρκεια συνεδρίων που συμμετέχουν,

ι) στα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής και της Γραμματείας της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων για όσο χρόνο διαρκεί η θητεία τους.

3. Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 2 άδειες απουσίας περιορίζονται σε τριάντα (30) μέρες το χρόνο για τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής ή αλλιώς του Προεδρείου των μη αντιπροσωπευτικών τριτοβάθμιων οργανώσεων, καθώς και για τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, προκειμένου για την αμέσως επόμενη, της πιο αντιπροσωπευτικής, δευτεροβάθμια οργάνωση, εφόσον αυτή έχει τόσα ψηφίσαντα μέλη όσα αναφέρονται στις περιπτώσεις β΄ και γ΄, και στο 1/3 του αναφερόμενου στις περιπτώσεις δ΄, ε΄ στ΄, ζ΄ και η΄ χρόνου, προκειμένου για την

αμέσως επόμενη, της πιο αντιπροσωπευτικής, οργάνωση για τα αντίστοιχα συνδικαλιστικά στελέχη.

4. Ο χρόνος απουσίας των εργαζομένων κατά τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων θεωρείται χρόνος πραγματικής εργασίας για όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από την εργασιακή και ασφαλιστική σχέση. Οι ημέρες απουσίας των εργαζομένων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', β', γ' και δ' της παραγράφου 2 είναι με αποδοχές, που καταβάλλονται από τον εργοδότη τους. Οι ημέρες απουσίας των εργαζομένων που αναφέρονται στις περιπτώσεις ε', στ', ζ', η', θ' και ι' της παραγράφου 2, καθώς και των εργαζομένων της παραγράφου 3 είναι χωρίς αποδοχές. Στην περίπτωση αυτή οι ασφαλιστικές εισφορές των συνδικαλιστικών στελεχών για το χρόνο της συνδικαλιστικής άδειάς τους καταβάλλονται από την οργάνωσή τους.

5. Για κάθε διαφωνία σχετική με την εφαρμογή των διατάξεων αυτού του άρθρου αποφασίζει, ύστερα από αίτηση της μιας ή της άλλης πλευράς, η Επιτροπή του άρθρου 15.

6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και για τις συνδικαλιστικές οργανώσεις των υπαλλήλων του άρθρου 30. Όπου οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε εργατικά κέντρα καταλαμβάνουν και τα νομαρχιακά τμήματα που υπάγονται στην Α.Δ.Ε.Δ.Υ.».

Σύμφωνα, λοιπόν, με τα οριζόμενα στο άρθρο 17 του Ν. 1264/1982, όπως συμπληρώθηκε και ισχύει με το άρθρο 19 του Ν.4472/2017, ο αριθμός των χορηγούμενων ημερών συνδικαλιστικής άδειας των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων των οποίων τα μέλη υπερβαίνουν τα 500, όπως εν προκειμένω του Σ.Ε.Ο.Α.Σ.Θ. είναι κατ' ελάχιστον:

α) για τον πρόεδρο έως 5 ημέρες ανά μήνα, δηλαδή έως $5 \times 12 = 60$ ημέρες ετησίως,

β) για τον Αντιπρόεδρο 5 ημέρες ανά μήνα, δηλαδή έως $5 \times 12 = 60$ ημέρες ετησίως,

γ) για τον Γενικό Γραμματέα έως 5 ημέρες ανά μήνα, δηλαδή έως $5 \times 12 = 60$ ημέρες ετησίως.

Συνολικά, δηλαδή, έως $(3 \times 60) 180$ ημέρες ετησίως.

Σύμφωνα, όμως, με τη διάταξη του άρθρου 18 του Ν. 1264/1982, εξάλλου, προβλέπεται ότι:

«1. Οι διατάξεις των άρθρων 14, 15, 16, 17 αποτελούν ελάχιστα συνδικαλιστικά δικαιώματα.

2. Ρυθμίσεις ευνοϊκότερες για την άσκηση των δικαιωμάτων αυτών που έχουν ήδη αποκτηθεί ή θα αποκτηθούν με συμφωνία μισθωτών και εργοδοτών ή με Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας ή Διαιτητικές Αποφάσεις υπερισχύουν.

3. Το άρθρο αυτό ισχύει τόσο για υπαλλήλους των φορέων του δημοσίου τομέα, όπως αυτός είχε οριοθετηθεί με την παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (Α' 65), όσο και για μισθωτούς που απασχολούνται με σχέση εξαρτημένης εργασίας στον ιδιωτικό τομέα».

Εφόσον, δηλαδή, προβλέπονται ειδικές ρυθμίσεις από Σ.Σ.Ε. ή Διαιτητικές Αποφάσεις, ευμενέστεροι όροι (π.χ. μεγαλύτερος αριθμός χορηγούμενων συνδικαλιστικών αδειών ή χορήγηση μέρους ή του όλου αριθμού αυτών με αποδοχές) υπερισχύουν οι ευμενέστερες διατάξεις. Η δυνατότητα, εξάλλου, παροχής πρόσθετων συνδικαλιστικών διευκολύνσεων υφίσταται και στην περίπτωση των εργαζομένων στο Δημόσιο, καθώς κάτι τέτοιο ευθέως προκύπτει από το συνδυασμό των άρθρων 18 και 30 του Ν. 1264/1982.

Από το συνδυασμό όλων των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι θεσπίζεται ένα ελάχιστο όριο συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, όπως αναφέρεται ρητώς και στο άρθρο 18 παρ. 1 του Ν. 1264/1982 και δίνεται η δυνατότητα για ευνοϊκότερη ρύθμιση των θεμάτων αυτών με συμφωνίες εργαζομένων και εργοδοτών.

Πρέπει δε να σημειωθεί ότι ο νομοθέτης θέλησε να συμπεριλάβει όλες τις ρυθμίσεις που προηγουμένως προέκυπταν από την ταυτόχρονη ισχύ των Ν. 1264/1982 και Ν. 2224/1994, στους οποίους συγκεκριμένα αναφέρεται, και των οποίων οι διατάξεις ρητά καταργούνται. Από την παράλληλη ανάγνωση των κειμένων των προϊσχουσών διατάξεων και της νέας διάταξης του άρθρου 17, προκύπτει ευχερώς ότι το τελευταίο αποτελεί απλώς συνένωση των κειμένων των πρώτων, χωρίς ουσιαστική διαφοροποίηση, ενισχύοντας την άποψη ότι η τροποποίηση αποσκοπούσε στην ενοποίηση των ρυθμίσεων αυτών των δύο νόμων σε ένα άρθρο. Περαιτέρω, ομοίως από τη γραμματική προσέγγιση του νόμου και της

αιτιολογικής του έκθεσης, δεν προκύπτει ότι απασχόλησε τον νομοθέτη ειδικά το ζήτημα των συνδικαλιστικών αδειών των υπαλλήλων του δημόσιου τομέα, και μάλιστα με πρόθεση ανατροπής της προηγούμενης κατάστασης, καθώς ούτε στο άρθρο 19 του Ν. 4472/2017, ούτε στην αιτιολογική έκθεση γίνεται αναφορά στο σχετικό άρθρο 22 παρ. 5 Ν. 1400/1983, επιπλέον όμως μια τέτοιας βαρύτητας νομοθετική αλλαγή, με επίδραση στην κατάσταση πολυάριθμων υπαλλήλων της χώρας, θα αναμενόταν όχι απλά να προκύψει ευθέως, αλλά και να αιτιολογείται ειδικά. Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 22 παρ. 5 Ν. 1400/1983 για τους υπαγόμενους στο άρθρο 30 του Ν. 1264/1982 υπαλλήλους (έμμισθους πολιτικούς υπαλλήλους του Δημοσίου – υπαλλήλους με σχέση ιδιωτικού δικαίου που κατέχουν οργανικές θέσεις) οι από το άρθρο 17 του ίδιου νόμου προβλεπόμενες συνδικαλιστικές άδειες είναι με αποδοχές.

Στο ίδιο πνεύμα κινούμενη η αρμόδια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, εξέδωσε την με αριθμό οικ. 24135/458/25.05.2017 ερμηνευτική εγκύκλιο, σύμφωνα με την οποία αναφορικά με τις αποδοχές των συνδικαλιστικών αδειών των υπαγόμενων στο άρθρο 30 του Ν. 1264/1982 υπαλλήλων, εφαρμογή έχει η παρ. 5 του άρθρου 22 του Ν. 1400/1983, η οποία παραμένει σε ισχύ. Σημειωτέων ότι οι ερμηνευτικές εγκύκλιοι είναι πράξεις της Διοίκησης, που εξαντλούν μεν τη δεσμευτική ισχύ τους μέσα στα πλαίσια της Διοίκησης και δεν αποτελούν (κανονιστικές) διοικητικές πράξεις, επειδή όμως εκδίδονται από τους ιεραρχικά Προϊστάμενους των διαφόρων υπηρεσιακών σχηματισμών του Κράτους (π.χ. Υπουργοί, Περιφερειάρχες, Γενικοί Γραμματείς, Διοικητές), κατά την άσκηση του προληπτικού ιεραρχικού ελέγχου και με αυτές επαναλαμβάνουν, σχολιάζουν και επεξηγούν τις διατάξεις των νομοθετικών και κανονιστικών πράξεων και παρέχουν οδηγίες για τον τρόπο εφαρμογής τους, εμπίπτουν στην έννοια των «εντολών» που παρέχονται προς τα υποκείμενα διοικητικά όργανα (αναλόγως και του περιεχομένου τους) και δημιουργούν υποχρέωση συμμόρφωσης προς το περιεχόμενό τους (βλ. ΓνμδΝΣΚ 145/2012 ΣΤΕ 909/2011 ΔΔίκη 2012, 140), άρα και στην προκειμένη περίπτωση η άμεση μετά την δημοσίευση του επίμαχου νόμου έκδοση της προαναφερόμενης εγκυκλίου και η ερμηνεία που με αυτή δίνεται, δεν στερείται σημασίας, ούτε μπορεί να αγνοηθεί. Θα πρέπει, επομένως, να κριθεί ότι οι ημέρες

κατά τις οποίες οι υπάλληλοι του δημοσίου τομέα κάνουν χρήση της συνδικαλιστικής άδειας, είναι με αποδοχές (βλ. την υπ' αριθμ. 8/2017 απόφαση της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Προστασίας Συνδικαλιστικών Ελευθεριών και Δικαιωμάτων Δημοσίων Υπαλλήλων Αθηνών του άρθρου 15 του Ν. 1264/1982, η οποία έκρινε ομοίως).

B.- Για τον Ο.Α.Σ.Θ. τα θέματα των συνδικαλιστικών αδειών ρυθμίστηκαν αρχικά με τον Κανονισμό 14412/61/1973. Με την με αριθμ. πρωτ. ΔΣ/33521/16.06.1989 απόφαση του Νομάρχη Θεσσαλονίκης προβλέφθηκε η χορήγηση συνδικαλιστικής άδειας 1.080 αμειβόμενων ημερών για τα μέλη των διοικήσεων των επτά συνδικαλιστικών σωματείων του Ο.Α.Σ.Θ.. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ο.Α.Σ.Θ. με την με αριθμό 21/30.03.1990 απόφασή του, επανακαθόρισε τον αριθμό των συνδικαλιστικών αδειών για το σύνολο των σωματείων του Ο.Α.Σ.Θ. σε 1.560 ημέρες κατά έτος. Στη συνέχεια με την με αριθμό 12/39/15.12.2006 απόφασή του προέβη σε εκ νέου επανακαθορισμό των αμοιβόμενων συνδικαλιστικών αδειών σε 1.200 ημέρες για εξαήμερη εργασία και σε 1.000 ημέρες για πενθήμερη εργασία.

Στο σημείο αυτό να σημειωθεί ότι κατόπιν ανώνυμης καταγγελίας, σχηματίστηκε ποινική δικογραφία σε βάρος των μελών του Δ.Σ. του ιδιωτικού Ο.Α.Σ.Θ. για χορήγηση παρά το νόμο συνδικαλιστικών αδειών. Σε εκτέλεση της εισαγγελικής παραγγελίας η Περιφερειακή Διεύθυνση Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος Κεντρικής και Ανατολικής Μακεδονίας - Θράκης προέβη σε έρευνα και τελικά στη σύνταξη της από 18.11.2015 Αναφοράς Αποτελεσμάτων Έρευνας, η οποία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο Ν. 1264/1982 καθιερώνει ελάχιστα όρια για τις συνδικαλιστικές άδειες, επιτρέποντας ευνοϊκότερες ρυθμίσεις, μεταξύ άλλων, μετά από συμφωνία εργοδοτών και μισθωτών, χωρίς να υπάρχει κάποιος περιορισμός και ότι παράλληλα προβλέφθηκε και η χορήγηση αμειβόμενων συνδικαλιστικών αδειών (Ν. 2224/1994), ενώ ειδικά για τον Ο.Α.Σ.Θ. η συμφωνία για τις αμειβόμενες άδειες και τον αριθμό αυτών προβλέφθηκε με αποφάσεις του Δ.Σ. του Ο.Α.Σ.Θ., μετά από διαπραγμάτευση με τα σωματεία του Ο.Α.Σ.Θ.. Επίσης, διατύπωσε την άποψη ότι «η κατάχρηση τόσο στο πλήθος όσο και στο είδος των αμοιβών των συνδικαλιστικών αδειών θα κριθεί με βάση το μέγεθος και την ιδιαιτερότητα της επιχείρησης, στη

M
M
17

συγκεκριμένη περίπτωση του Ο.Α.Σ.Θ., τον αριθμό των απασχολούμενων προσώπων και τις ανάγκες που πρέπει να εξυπηρετηθούν από τους συνδικαλιστές, στοιχεία όμως που εκφεύγουν της αρμοδιότητας του ελέγχου αυτού».

Κατόπιν της σχηματισθείσας ποινικής δικογραφίας εκδόθηκε η με αριθμό 207/28.03.2016 Πράξη του Επίκουρου Εισαγγελέα Διαφθοράς Θεσσαλονίκης, η οποία εγκρίθηκε από τον Εισαγγελέα Διαφθοράς Θεσσαλονίκης, με την οποία τέθηκε η δικογραφία στο αρχείο κατ' άρθρο 43 παρ. 2 ΚΠΔ. Με την ως άνω πράξη κρίθηκε ότι η πρόβλεψη χορήγησης αμοιβώμενων συνδικαλιστικών αδειών στα μέλη του Δ.Σ. του μοναδικού επιχειρησιακού σωματείου του Ο.Α.Σ.Θ. (Σ.Ε.Ο.Α.Σ.Θ.) και μάλιστα σε διάστημα που ανέρχεται σε 1.000 ημέρες ετησίως ελέγχεται ως νόμιμη και δεν αποδείχθηκε ότι προκλήθηκε οικονομική βλάβη στην περιουσία του Δημοσίου.

Γ.- Ας σημειωθεί ότι το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Δ' Τμήμα) με την με αριθμό 41/2001 Γνωμοδότησή του επί ερωτήματος του ΟΓΑ αποφάνθηκε ότι η απόφαση του Διοικητή του ΟΓΑ με την οποία χορηγούνταν συνδικαλιστικές άδειες σε υπαλλήλους του ΟΓΑ δεν συνιστούσε κανονιστική ρύθμιση του ζητήματος των συνδικαλιστικών αδειών, εφόσον από καμία διάταξη νόμου δεν προέκυπτε σχετική εξουσιοδότηση προς τούτο, αλλά ότι συνιστούσε συμφωνία μεταξύ εργαζομένων και Διοικήσεως, κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρου 18 του Ν. 1264/1992. Κατά την γνωμοδότηση «εφόσον εκ της ανωτέρω διατάξεως δεν ορίζεται η τήρηση ορισμένου τύπου για την έγκυρη σύναψη της εν λόγω συμφωνίας, δύναται να συναχθεί ότι αυτή συνάπτεται καθ' οιονδήποτε κατά περίπτωση πρόσφορο τρόπο, αρκεί να καθίσταται ευχερής η απόδειξη της ύπαρξής της, ώστε να μην προκύπτουν αμφισβητήσεις κατά την εφαρμογή της». Κατέληξε δε στο συμπέρασμα ότι κατάργηση της αποφάσεως, έχουσα την έννοια της καταγγελίας της συμφωνίας και επερχόμενη δια της ανακλήσεως και γνωστοποιήσεως (της ανακλήσεως) στους συλλόγους των εργαζομένων, δύναται να χωρήσει εγκύρως. Μονομερής, ωστόσο τροποποίηση της συμφωνίας δεν δύναται να χωρήσει εγκύρως, διότι η τροποποίηση προϋποθέτει σύναψη νέας συμφωνίας. Έκρινε δε ότι νομίμως χωρεί

καταγγελία της συμφωνίας εκ μέρους του εργοδότη, της διοίκησης του ΟΓΑ, προκειμένου να κληθούν τα μέρη προς διαπραγμάτευση νέας συμφωνίας.

Εξάλλου, όπως ρητά αναφέρεται στη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 19 του Ν. 4472/2017, σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ εργοδότη και Σωματείου αρμόδια για την επίλυση της διαφοράς είναι η Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Ελευθεριών και Δικαιωμάτων του άρθρου 15 του Ν. 1264/1982.

Δ.- Εξάλλου, με το Ν. 4482/2017 (ΦΕΚ 102Α/25.07.2017) λύθηκε, λόγω παρόδου του χρονικού διαστήματος που ορίζεται στην περίπτωση δ' της παρ. 3 του άρθρου 8 του Κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 (ΕΛ 315) η Οικονομική Συμφωνία μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και του Ο.Α.Σ.Θ., ο οποίος εξαγοράστηκε από το Ελληνικό Δημόσιο, ενώ με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Ο.Α.Σ.Θ., την οποία απαρτίζουν, ως εκπρόσωποι του Ελληνικού Δημοσίου, οι Υπουργοί Οικονομικών και Υποδομών και Μεταφορών τέθηκε ο Ο.Α.Σ.Θ. σε ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία σύμφωνα με τις διατάξεις του ως άνω Νόμου. Με τη διάταξη του άρθρου 30 παρ. 2 σαφώς ορίστηκε ότι για το προσωπικό του Ο.Α.Σ.Θ. εφαρμόζονται πλέον οι διατάξεις του ν. 4354/2015 περί ενιαίου μισθολογίου.

Εξάλλου, με τη διάταξη του άρθρου 36 του ως νόμου ορίστηκε ότι: «Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού καταργούνται: α) Το ν.δ. 3721/1957 (Α'142), ο ν. 2898/2001 (Α' 71), ο ν. 3652/2008 (Α' 45), το άρθρο 17 του ν. 3897/2010 (Α' 208) και το άρθρο 30 του ν. 4313/2014 (Α' 261) κατά το μέρος που αντίκεινται στον παρόντα νόμο. β. Κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη νόμου που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος ή κατά το μέρος που ρυθμίζει κατά διάφορο τρόπο θέματα που διέπονται από τον παρόντα νόμο.».

Ε.- Υπό το πρίσμα των ανωτέρω και επειδή η χορήγηση του συνολικού αριθμού των χιλίων (1.000) ημερών συνδικαλιστικής άδειας στο Συνδικάτο Εργαζομένων Ο.Α.Σ.Θ, δεν προβλέπεται από Ε.Σ.Σ.Ε. ή διαιτητική απόφαση, αλλά από συμφωνία που καταγράφηκε με την με αριθμό 12/39/15.12.2006 απόφαση του Δ.Σ. του Ο.Α.Σ.Θ., μπορεί να

υποστηριχθεί εύλογα η άποψη, ενόψει και της ένταξης του προσωπικού του στο ενιαίο μισθολόγιο, ότι χωρεί εγκύρως καταγγελία της συμφωνίας, επερχόμενη δια ανακλήσεως της ως άνω αποφάσεως και γνωστοποιήσεως της ανακλήσεως στο Σ.Ε.Ο.Α.Σ.Θ..

Επίσης, θα μπορούσε να υποστηριχθεί ακόμη ότι από την κρατικοποίηση του Ο.Α.Σ.Θ. (25.07.2017) εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 36 του Ν. 4482/2017, σύμφωνα με την οποία καταργείται κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη νόμου που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος ή κατά το μέρος που ρυθμίζει κατά διάφορο τρόπο θέματα που διέπονται από τον παρόντα νόμο.

Στην περίπτωση αυτή, σύμφωνα με τις διατάξεις Ν. 1264/1982, όπως αυτός ισχύει σήμερα, ο εργοδότης έχει την υποχρέωση να παρέχει άδεια απουσίας στον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο, τον Γενικό Γραμματέα των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων πέντε (5) ημέρες το μήνα, αν τα μέλη της οργάνωσης είναι 500 και πάνω.

Τέλος, όπως ρητά αναφέρεται στη διάταξη του άρθρου 19 παρ. 5 του Ν. 4472/2017, σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ εργοδότη και Σωματείου αρμόδια για την επίλυση της διαφοράς είναι η Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Ελευθεριών και Δικαιωμάτων του άρθρου 15 του Ν. 1264/1982.

Για τη Νομική Υπηρεσία

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΚΟΥΦΑΡΗΣ
Νομικός Σύμβουλος Ο.Α.Σ.Θ.

ΕΥΘΑΛΙΑ ΧΑΤΖΗΜΗΝΑΟΓΛΟΥ

Δικηγόρος Ο.Α.Σ.Θ.